

عنوان مقاله:

بررسی روابط ازبکان و صفویه در دوره شاه عباس دوم

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی مطالعات زبان، ادبیات، فرهنگ و تاریخ (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 21

نویسنده:

الهام معتمدی نیا - کارشناس ارشد تاریخ گرایش ایران دوره اسلامی

خلاصه مقاله:

هدف از این پژوهش بررسی روابط ازبکان و صفویه در دوره شاه عباس دوم می باشد. پرسشی که در این پژوهش به عنوان پرسش اصلی تحقیق مورد توجه قرار گرفت این بود که روابط ایران با ازبکان در دوره شاه عباس دوم چگونه بوده است؟ ازبکان یا ایل ازبک در کناره های دشت قباچان تا حدود جبال اورال و اطراف دریاچه و خوارزم ساکن بودند. آنها از نسل جوجی خان فرزند چنگیزخان مغول بودند و همزمان با ظهور دولت صفوی و تحکیم قدرت شاه اسماعیل اول، رهبر ازبکان به نام محمدشاه بخت خان، معروف به شبیک خان که یازده نسل به چنگیز میرسید قدرت ازبکان را در این منطقه با جنگ و جدالها و قتل و غارتها به صورت یک نیروی شکست ناپذیر در آورده بود. شاه عباس دوم هم هفتمین پادشاه دودمان صفوی و جانشین شاه صفی بوده است. روش مطالعاتی این پژوهش، روش کتابخانه ای بوده است. در این روش با استفاده از منابع موجود مکتوب، اطلاعات و داده های مورد نیاز جمع آوری شده است. برخی از مهمترین نتایج این پژوهش عبارتند از: بین حکومت صفویان و ازبکان در عصرحکومت شاه عباس دوم آرامش حاکم بود. سیر حوادث در این دوره به گونهای بود که نه تنها بین این دو دولت تنشها به شدت کاهش یافت بلکه برخی از حاکمان ازبک که در درون نظام قدرت سیاسی شان خلل وارد میشد و در اثر این اختلافات مجبور به ترک وطن می شدند راهی پایتخت صفویه می شدند و جالب آنکه از سوی شاه عباس دوم به گرمی پذیرفته شده و مورد ملاطفت قرار میگرفتند.

کلمات کلیدی:

ازبکان، صفویه، شاه عباس دوم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1235568>

